

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 110/1999 av den 18 januari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 111/1999 av den 18 januari 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2802/98 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen** 3

Kommissionens förordning (EG) nr 112/1999 av den 18 januari 1999 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd 17

Kommissionens förordning (EG) nr 113/1999 av den 18 januari 1999 om leverans av delade ärter som livsmedelsbistånd 20

Kommissionens förordning (EG) nr 114/1999 av den 18 januari 1999 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under januari månad 1999 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas 23

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

1999/42/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 22 december 1998 om bekräftelse av de åtgärder som anmälts av Österrike enligt artikel 6.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 3940]** 24

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Innehåll (Fortsättning)

1999/43/EG:

- * Kommissionens beslut av den 22 december 1998 om ett principiellt erkännande av fullständigheten i den dokumentation som inlämnats för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av CGA 279 202 (trifloxy-strobin), klefoxydim (BAS 625H), etoxazol och ferrifosfat i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 4355]..... 30

1999/44/EG:

- * Kommissionens beslut av den 6 januari 1999 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3286/94 beträffande Brasiliens importlicensförfarande för stålplåt [delgivet med nr K(1998) 4468]..... 32

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens beslut 1999/34/EG av den 9 december 1998 om närmare föreskrifter för genomförande av rådets direktiv 95/57/EG om insamling av statistisk information rörande turism (EGT L 9 av den 15.1.1999) 35

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 110/1999

av den 18 januari 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 januari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	88,0
	204	61,6
	999	74,8
0707 00 05	052	112,5
	053	102,9
	999	107,7
0709 10 00	220	68,8
	999	68,8
0709 90 70	052	136,2
	204	146,3
	628	136,9
	999	139,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	35,6
	204	41,6
	212	44,4
	220	37,0
	624	43,6
	999	40,4
0805 20 10	052	34,1
	204	63,3
	999	48,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,1
	204	61,0
	464	90,0
	624	91,3
	999	74,6
0805 30 10	052	52,1
	600	78,1
	999	65,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	59,6
	060	43,0
	400	70,0
	404	83,4
	720	90,6
	728	100,8
	999	74,6
	0808 20 50	052
064	55,6	
400	80,6	
720	40,2	
999	81,2	

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 111/1999

av den 18 januari 1999

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2802/98 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2802/98 av den 17 december 1998 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen⁽¹⁾, särskilt artikel 4.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron⁽²⁾, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 2802/98 föreskrivs åtgärder för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen (nedan kallat Ryssland). För genomförandet av åtgärden är det nödvändigt att fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter, särskilt vad gäller anbudsproceduren och tilldelning av leveranskontrakt och vad gäller de skyldigheter som skall uppfyllas av anbudsgivare som tilldelas kontrakt.

Leveranserna avser obearbetade jordbruksprodukter från interventionslager och även produkter som inte är tillgängliga där men som tillhör samma produktgrupp. Särskilda bestämmelser för leverans av bearbetade produkter bör därför också fastställas. Det bör även föreskrivas att sådana produkter kan betalas med råvaror från interventionslager.

För att säkerställa tillräcklig konkurrens mellan de olika aktörerna inom gemenskapen bör leveranserna, både av bearbetade produkter och av produkter som inte finns tillgängliga i interventionslager och som måste anskaffas på gemenskapsmarknaden, ske i två etapper och det bör tilldelas separata kontrakt för framställningen av en bearbetad produkt, för anskaffandet av en produkt på marknaden och därefter för leveransen till den bestämmelseort som fastställs av mottagarlandet.

I enlighet med artikel 14 i kommissionens förordning (EG) nr 2808/98 av den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för den agromonetära ordningen för euron inom jordbrukssektorn⁽³⁾ skall de anbudsbelopp som anges i anbudsproceduren som inletts genom rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken anges i euro. I artikel 5.1 i den förordningen fastställs att

den avgörande händelsen i sådana fall skall för växelkursen vara den sista dagen för inlämnande av anbud. I punkterna 3 och 4 i den artikeln fastställs vad som skall gälla som avgörande händelse för förskott och säkerheter.

Det bör i tillämpningsföreskrifterna även föreskrivas att produkterna skall genomgå kontroll, dels innan de lämnar gemenskapens territorium och i de hamnar och gränsövergångar som utgör bestämmelseorten, samt att det bör ställas säkerheter för att säkerställa att leveranserna genomförs på rätt sätt. Bevis för att de berörda produkterna tagits emot av myndigheterna i Ryssland skall dessutom läggas fram i form av ett särskilt övertagandeintyg.

Det bör föreskrivas en möjlighet att ge viss dispens vid förluster för att hänsyn skall kunna tas till särskilda svårigheter.

Produkter som innehas av interventionsorganen och som är avsedda för export omfattas av bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96⁽⁵⁾.

Det bör påpekas att bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3403/93⁽⁷⁾, är tillämpliga på de leveranser som omfattas av den här förordningen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid genomförandet av leverans av jordbruksprodukter till Ryssland i enlighet med förordning (EG) nr 2802/98 skall bestämmelserna i denna förordning tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av ytterligare bestämmelser i förordningarna om inledande av anbudsproceduren för tilldelning av kontrakt för särskilda leveranser.

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

⁽⁷⁾ EGT L 310, 14.12.1993, s. 4.

Artikel 2

1. Kostnaderna för leverans av produkter från interventionslager och produkter som anskaffats på gemenskapsmarknaden till de i anbudsinfordran fastställda hamnar och gränsövergångar där mottagarlandet skall överta leveranserna skall fastställas genom anbudsförfarande.

- a) Kostnaderna kan avse leverans av produkter från interventionsorganets lager till lossningshamnen eller med transportmedel till lastningsplatsen på den fastställda bestämmelseorten.
- b) Kostnaderna kan avse leverans av en produkt ur magasin eller från en hamn eller järnvägsstation inom gemenskapen med transportmedel till lastningsplatsen på den fastställda bestämmelseorten.

2. Anbudsinfordran får avse den produktkvantitet som faktiskt skall tas ut från interventionslagren som betalning för leverans av bearbetade produkter som hör till samma produktgrupp. Om så är fallet skall kostnaderna inbegripa bearbetning, förpackning och märkning av de produkter som skall levereras till den bestämmelseort som fastställs i anbudsinfordran, i enlighet med bestämmelserna i den särskilda anbudsinfordran.

3. Anbudsinfordran får avse fastställande av kostnaderna för leverans av de produkter som skall anskaffas på gemenskapsmarknaden (leverans av griskött). Om så är fallet skall kostnaderna även inbegripa bearbetning, förpackning och märkning av de produkter som skall levereras till den bestämmelseort som fastställs i anbudsinfordran, i enlighet med bestämmelserna i den särskilda anbudsinfordran.

Artikel 3

Fysiska personer som är medborgare i en medlemsstat och som är etablerade inom gemenskapen samt bolag som etablerats enligt lagstiftningen i en medlemsstat och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudanläggning i en medlemsstat får på lika villkor delta i anbuds-förfarandena.

Artikel 4

1. Anbud skall lämnas skriftligen till det interventionsorgan på den adress som anges i tillkännagivandet av anbudsinfordran senast den dag och det klockslag som där anges.

Anbudet skall läggas i ett förseglat kuvert som läggs i ett annat förseglat kuvert. På det inre kuvertet skall utöver den adress som anges i anbudsinfordran anges numret på berörd förordning om inledande av anbuds-förfarande, samt följande: "Inlämnat av (anbudsgivande firma). Får endast öppnas av den kommitté som ansvarar för öppnande av anbud."

Anbud som lämnas per fax, telex eller e-post är ogiltiga.

2. Öppnandet av anbudet skall vara offentligt och det berörda organet skall för varje parti informera om vilka belopp alternativt kvantiteter anbudet avser.

3. Interventionsorganen skall försäkra sig om att de anbudsgivare och underleverantörer som anges i deras anbud har den tekniska och ekonomiska kapacitet som krävs för att fullgöra de leveransåtaganden för vilka de lämnar in anbud.

Artikel 5

1. Ett anbud är giltigt endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det skall innehålla en exakt hänvisning till den förordning där inledande av särskilt anbuds-förfarande föreskrivs och numret på det parti som avses.
- b) Det skall innehålla namnet på och adressen till anbudsgivaren som är etablerad inom gemenskapen samt dennes momsregistreringsnummer och telex- eller faxnummer.
- c) Det skall avse endast ett parti, dock hela partiet (netto-vikt).
- d) Det skall innehålla kostnadsuppgifter angivna i euro för de anbud som avses i artikel 2.1 och 2.3.
- e) Om artikel 2.1 a eller b tillämpas skall anbudet även innehålla följande uppgifter:
 - 1) Det belopp per ton (brutto) som anges i anbudet för varje bestämmelseort med hänsyn till alla de olika tänkbara avsändningsorter som fastställs i anbudsinfordran.
 - 2) Namn och adresser till alla speditörer och underleverantörer som skall medverka i genomförandet av leveransen inom gemenskapens territorium och i tredje land.
 - 3) De transportmedel som skall användas, med uppgift om dessas kapacitet.
 - 4) Rutten, inklusive gränsövergångsställen där produkterna eventuellt skall lastas om från ett transportmedel till ett annat. I sådana fall skall anbudsgivaren skriftligen åta sig att minst tre dagar före omlastningen meddela var och när dessa omlastningar skall ske, samt troliga datum för de viktigaste aktionerna, däribland lastning och ankomst till den fastställda bestämmelseorten.
 - 5) Kostnadsspecifikation för anbudet i enlighet med bilaga II.
 - 6) Försäkran från anbudsgivaren om att, om denne tilldelas kontrakt, uppvisa originalet till det försäkringsbrev som undertecknats för att täcka alla risker i samband med transport.

f) Om artikel 2.2 tillämpas vid leverans av ris skall anbudet även innehålla följande uppgifter:

- 1) Den föreslagna produktkvantitet uttryckt i ton (nettovikt) som skall bytas ut mot ett ton (netto) av den färdiga produkten vilken skall levereras på de villkor och till den bestämmelseort som anges i anbudsinfordran.
- 2) Den fullständiga adressen till det eller de lager där produkterna skall förvaras före avsändandet.
- 3) Namn och adresser till alla underleverantörer och speditörer som skall medverka i aktionen.
- 4) Det belopp per ton (netto) och dag som krävs för att täcka alla kostnader (parkering, försäkring, bevakning, säkerhet, etc.) i de fall där transportören inte kan lasta inom föreskriven tid.

g) Om artikel 2.3 tillämpas vid leverans av griskött skall anbudet innehålla även följande uppgifter:

- 1) Det belopp per ton (netto) som krävs för att täcka alla kostnader för bearbetning, förpackning och transport till den bestämmelseort som anges i anbudsinfordran.
- 2) Den fullständiga adressen till den eller de anläggningar där produkterna skall förpackas eller till det eller de lager där produkterna skall förvaras före avsändandet.
- 3) Namn och adresser till alla underleverantörer och speditörer som skall medverka i aktionen.
- 4) Det belopp per ton (netto) och dag som krävs för att täcka alla kostnader (parkering, försäkring, bevakning, säkerhet, etc.) i de fall där transportören inte kan lasta inom föreskriven tid.

h) Det skall åtföljas av bevis för att anbudsgivaren har ställt en säkerhet för anbudet beträffande enhetsbeloppet i enlighet med artikel 8.1 i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85, till förmån för det interventionsorgan till vilken anbudet skall lämnas. Sådana bevis skall bestå av det originaldokument som utfärdas av det finansieringsorgan som ställer säkerheten och skall upprättas i enlighet med den förlaga som återfinns i bilaga III.

i) Det skall åtföljas av originalet till det skriftliga åtagandet från det finansieringsorgan som ställer den leveranssäkerhet som avses i artikel 7 och som skall upprättas i enlighet med den förlaga som återfinns i bilaga III.

De säkerheter som avses i den här förordningen skall utfärdas av de kreditinstitut som är godkända av medlemsstaterna, angivna i kommissionens förteck-

ning⁽¹⁾, i enlighet med artiklarna 3.7 och 10.2 i rådets direktiv 77/780/EEG⁽²⁾.

2. Anbud som inte uppfyller villkoren i denna artikel eller, i tillämpliga fall, villkoren i förordningen om särskilt anbuds förfarande eller som innehåller andra villkor än vad som fastställts är ogiltiga.

3. Anbud skall vara giltiga i minst 15 dagar efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud.

4. Inlämnade anbud får inte ändras eller dras tillbaka efter det att anbudstiden löpt ut.

Artikel 6

1. Det eller de berörda interventionsorganen skall, inom 24 timmar från utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud, till kommissionen översända ett meddelande som för varje parti, utöver angivande av förordningen om inledande av ett anbuds förfarande, skall innehålla följande uppgifter:

- a) Namn och adress till de anbudsgivare, som lämnat giltiga anbud i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5.
- b) De belopp och kvantiteter som vart och ett av de giltiga anbuderna avser.

2. På grundval av de mottagna anbuderna får det för varje parti beslutas

— att inte tilldela några leveranskontrakt, eller

— att tilldela leveranskontrakt på grundval av det erbjudna priset eller de erbjudna kvantiteterna.

3. Kommissionen skall så snart som möjligt underrätta den anbudsgivare som tilldelats kontrakt och interventionsorganet om tilldelningen av kontraktet. Kommissionen skall förse de berörda interventionsorganen med samtliga uppgifter om de anbud som antagits vilka krävs för genomförandet av leveransen.

4. De interventionsorgan som mottagit anbud skall så snart som möjligt, via fax eller e-post, underrätta anbudsgivarna om resultatet av deras deltagande i anbuds förfarandet.

5. Det interventionsorgan som avses i punkt 3 skall omedelbart underrätta kommissionen om det fullständiga innehållet i det anbud som lämnats av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt.

Artikel 7

1. För leverans i enlighet med artikel 2.1 a eller b, skall anbudsgivare minst tre arbetsdagar före lastning ställa en leveranssäkerhet och säkerhetsbeloppet skall motsvara de kvantiteter som skall lastas för varje båt och varje bestämmelseort, multiplicerat med det enhetsbelopp som fastställts i anbudsinfordran.

⁽¹⁾ EGT C 237, 28.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 322, 17.12.1977, s. 30.

2. För leverans i enlighet med artikel 2.2 skall anbudsgivare inom fem arbetsdagar efter underrättelse om tilldelning av leveranskontrakt ställa en leveranssäkerhet och säkerhetsbeloppet skall motsvara de nettokvantiteter som skall tas ut för varje parti, multiplicerat med det enhetsbelopp som fastställts i anbudsinfördran.

3. För leverans i enlighet med artikel 2.3 skall anbudsgivare inom fem arbetsdagar efter underrättelse om tilldelning av leveranskontrakt ställa en leveranssäkerhet och säkerhetsbeloppet skall motsvara 10 % av anbudets värde, multiplicerat med de nettokvantiteter som skall levereras.

4. Leveranssäkerhet skall ställas i enlighet med artikel 8.1 i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85 till förmån för det interventionsorgan som ansvarar för betalning, i enlighet med artikel 4.

Bevis för ställandet av leveranssäkerhet skall bestå av det originaldokument som utfärdas av det finansieringsorgan som ställer säkerheten och dokumentet skall upprättas i enlighet med den förlaga som återfinns i bilaga III.

Artikel 8

1. Fram till det att varorna levereras till den fastställda bestämmelseorten skall anbudsgivare som tilldelats kontrakt, utom i fall av *force majeure*, stå för alla risker som varorna kan utsättas för, som att de förloras eller förstörs.

2. Den anbudsgivare som ansvarar för leveransen skall använda sig av transportmedel genom vilka det är möjligt att säkerställa, särskilt vad gäller de sanitära aspekterna, att varorna transporteras under goda förhållanden och inte förfärs. Vid leverans med fartyg skall de fartyg som används vara registrerade i den högsta kategorin i de internationella fartygsregistren.

3. Med undantag för mycket brådskande fall, skall endast kommissionen ha befogenhet att ge instruktioner så att leveransen kan fortsätta om svårigheter skulle uppstå under leveransen, efter det att anbudsgivarna har lastat varorna.

4. Om särskilda svårigheter uppstår kan kommissionen, på begäran av det berörda interventionsorganet, ge dispens när det gäller förluster som inte kan identifieras.

Artikel 9

1. Kontraktsinnehavaren skall, innan en leverans lämnar gemenskapens territorium, låta denna genomgå all kontroll som begärs eller genomförs av eller för kommissionens räkning under produktion, paketering, lagring

och lastning. Sådana kontroller skall avse kvantitet, kvalitet, identitet, sundhetstillstånd, paketering och märkning av leveransen. Kontrollernas resultat kan ställas mot alla interventionsparter i den mån dessa haft möjlighet att delta.

Om varuprover tas skall det organ som ansvarar för kontrollen, för kommissionens räkning, spara varuprover för den händelse att en tvist uppstår.

Efter kontrollen skall ett intyg om överensstämmelse eller bristande överensstämmelse överlämnas till kontraktsinnehavaren.

2. Om de varor, avsedda för de leveranser som avses i artikel 2.2 och 2.3, som levereras av interventionsorganet eller av leverantörerna, inte är av en sådan kvalitet att de motsvarar den standard som föreskrivs i anbudsinfördran skall det organ som ansvarar för kontroll omedelbart informera kommissionen och leveransen skall stoppas.

3. Om den vara som levereras av interventionsorganet inte överensstämmer med den för interventionsköp fastställda minimistandarden och när det gäller nötkött standarderna för interventionslagring skall interventionsorganet omedelbart tillhandahålla en vara som uppfyller de standarder som fastställts för leveransen.

Kontraktsinnehavarnas ytterligare kostnader (ytterligare transportkostnader, extra liggedagar etc.) skall bäras av interventionsorganet.

Vid tillämpning av den här punkten skall bestämmelserna i artikel 2.3 c i kommissionens förordning (EEG) nr 3597/90⁽¹⁾ vara tillämpliga.

4. Om de varor som leverantörerna tillhandahåller, när det gäller de leveranser som avses i artikel 2.2 och 2.3 inte motsvarar de kvalitetsstandarder som föreskrivs i anbudsinfördran skall de ytterligare kostnader som tillkommer för innehavaren av leveranskontraktet bäras av leverantörerna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 12.2.

5. Kontraktsinnehavaren skall, när det gäller leverans av nöt- och griskött, låta denna genomgå all kontroll som begärs eller genomförs på gemenskapens territorium av de organ som utses av mottagarlandet.

6. Det organ med ansvar för kontroller som avses i punkt 1 skall säkerställa att transportmedlen plomberas vid lastningen. Vid omlastning skall det av kommissionen utsedda kontrollorganet kontrollera att plomberingen av de transportmedel som anländer till omlastningsplatsen är intakt samt företa en ny plombering av de transportmedel som skall användas efter omlastningen.

7. Kontraktsinnehavaren skall, då leveransen nått de hamnar eller gränsövergångar som utgör bestämmelseorter för produkterna och som fastställs i anbudsinfördran, låta denna genomgå all kontroll som begärs eller genomförs av eller för kommissionens räkning.

⁽¹⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 1.

Efter avslutad kontroll skall ett intyg om leveransens överensstämmelse eller bristande överensstämmelse, med uppgift om de utförda kontrollerna och deras resultat, utfärdas till kontraktssinnehavaren. Kontrollorganet skall även skicka intyget till kommissionen.

8. Kostnaderna för kontroll skall bäras av gemenskapen, med undantag av de kostnader som följer av de kontroller som avses i punkt 5.

Artikel 10

1. Begäran om betalning för leveransen skall inlämnas till det interventionsorgan som avses i artikel 4 inom två månader från utgången av den leveransperiod som fastställs i anbudsinfördran. Om denna bestämmelse inte iakttas, med undantag för fall av *force majeure*, skall beloppet minskas med 10 %. Vid ytterligare försening skall beloppet minskas med 5 % per månad.

2. Begäran om betalning för leveransen skall

a) i de fall då artikel 2.1 b tillämpas, åtföljas av

- en kopia av transportdokumenten,
- övertagandeintyg i original, utfärdat i enlighet med bilaga I av den företrädare för mottagarlandet som anges i förordningen om anbudsförfarande och stämplat av bestämmelseortens kontrollorgan,
- intyg om överensstämmelse vid bestämmelseorten i enlighet med artikel 9.7.

b) i de fall då artikel 2.1 a tillämpas och utöver de intyg som anges i a, åtföljas av

- den exportlicens som anges i artikel 14.1,
- det administrativa enhetsdokument och det kontrolldokument som anges i artikel 14.2.

3. Vid leverans enligt artikel 2.1 a eller b skall leveranskostnaderna betalas för den kvantitet som anges i övertagandeintyget som skall utfärdas i enlighet med bilaga I av mottagarlandets företrädare och som skall visas av det organ som ansvarar för kontrollen på bestämmelseorten.

4. Vid anbudsförfarande enligt artikel 2.2 skall den kvantitet interventionsprodukter för vilken anbudsgivaren tilldelats kontrakt ställas till dennes förfogande när han har styrkt att han har ställt säkerhet i enlighet med artikel 7.1.

5. Vid leverans enligt artikel 2.3 skall betalningen till den anbudsgivare som tilldelats kontrakt för anskaffande av produkter ske mot uppvisande av det uttagsintyg i enlighet med bilaga V som skall utfärdas av transportören efter det att hela partiet lastats.

6. Om övertagandet på bestämmelseorten fördröjs på grund av omständigheter som inte kan påverkas av kontraktssinnehavaren, skall mottagarlandet ersätta anbudsgivaren för dennes extrakostnader på grundval av bestyrkande handlingar.

Artikel 11

1. För säkerheten för anbudet skall huvudkraven enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 vara

a) att anbudet inte får dras tillbaka,

b) att leveranssäkerheten ställs enligt artikel 7,

c) att tilldelade kvantiteter faktiskt tas ut från interventionslagren, vid en leverans i enlighet med artikel 2.2. Vid utgången av den tidsfrist som fastställts för uttag skall säkerheten vara förverkad för ännu ej uttagna kvantiteter, i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 och den kvantitet som skall tas ut skall minskas med 10 % för varje månads försening.

2. Säkerheten för anbudet skall frisläppas

— om anbudet inte godtas,

— vid leveranser i enlighet med artikel 2.1 a eller b och artikel 2.3, vid uppvisande av bevis om att leveranssäkerheten har ställts i enlighet med artikel 7,

— vid en leverans i enlighet med artikel 2.2, vid uppvisande av uttagsintyg som utfärdats av interventionsorganet för de totala tilldelade kvantiteterna.

Artikel 12

1. För leveranssäkerheten skall huvudkravet enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 vara att hela produktkvantiteten levereras i ett tillstånd som inte väsentligt skiljer sig från den kvalitet

— som konstaterats vid uttaget från interventionslagret, vid leverans enligt artikel 2.1 a,

— som konstaterats då transportören lastar produkterna vid leverans enligt artikel 2.1 b, eller

— som fastställts i anbudsinfördran, vid leverans enligt artikel 2.2 och 2.3.

2. Leveranssäkerheten skall frisläppas när kontraktssinnehavaren lämnar bevis för att han genomfört leveransen enligt de krav som ställs i den här förordningen och i den förordning genom vilken den särskilda anbudsinfördran inleds.

Sådana bevis skall bestå av följande:

- a) Vid en leverans i enlighet med artikel 2.1 a eller b skall de dokument som avses i artikel 10.2 a eller b visas upp.

Säkerheten skall förverkas för de kvantiteter för vilka bevis inte har lagts fram.

- b) Vid leveranser i enlighet med artikel 2.2 och 2.3 skall följande dokument visas upp:

- Uttagsintyg som utfärdats av transportören i enlighet med bilaga V.
- Exportlicens enligt artikel 14.
- Det administrativa enhetsdokument och det kontrolldokument som avses i artikel 14.2.

Säkerheten skall förverkas

- för kvantiteter som ej överensstämmer med de fastställda leveranskraven,
- för kvantiteter som förlorats särskilt på grund av förpackning som ej lämpar sig för den transport som föreskrivs,
- med 1 euro per ton och dag multiplicerat med ej lastade kvantiteter, i de fall det konstateras att de lastmängder som krävs i anbudsinfördran inte har respekterats.

3. Om transportören lastar för sent eller om transportören eller den part som bearbetar produkten levererar för sent, skall 0,75 euro/ton av leveranssäkerheten förverkas för varje dags försening av den del av kvantiteten som lastats eller levererats för sent. Om sådana förseningar överstiger elva dagar skall avdraget ökas till 1 euro/ton för varje ytterligare dag. Dessa bestämmelser skall tillämpas när kontraktssinnehavaren är ansvarig för förseningen av lastningen eller leveransen.

4. Vid en leverans i enlighet med artikel 2.1 a eller b, skall leveranssäkerheten frisläppas på ovannämnda villkor eller i omgångar om 20 %, allteftersom bevis läggs fram för att 20 % av kvantiteterna i ett parti har levererats utan att dess tillstånd väsentligen förändrats efter det att det togs över från interventionslagren eller det lastningsstadium som föreskrivs i anbudsinfördran.

Artikel 13

Vid tillämpningen av artikel 2.1 a eller b kan anbudsgivare, på egen begäran, få ett förskott motsvarande 90 % av det belopp som erhålls genom att de nettokvantiteter som övertagits för en produkt, en bestämmelseort och ett leveransdatum multipliceras med de enhetsbelopp som anges i anbudet.

Förskottet skall betalas vid uppvisande av det uttagsintyg som utfärdas i enlighet med bilaga V och VI av det interventionsorgan i medlemsstaten som har produkterna eller vid uppvisande av det uttagsintyg som utfärdas i enlighet med bilaga V och VI av kontraktssinnehavaren för att framställa den bearbetade produkten eller skaffa fram produkten på gemenskapsmarknaden, och vid uppvisande av bevis för att det ställts en förskottssäkerhet på ett belopp motsvarande det förskott som skall betalas till det organ som ansvarar för betalningen. Säkerheten skall utformas enligt den förlaga som återfinns i bilaga III.

Artikel 14

1. I fält 20 på de exportlicenser som det ansökts om och som utfärdats för att genomföra leveranser skall följande anges:

- "Rådets förordning (EG) nr 2802/98. Omfattas inte av exportbidrag."

2. På det administrativa enhetsdokument och kontrolldokumentet som utfärdas enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall följande anges:

- "Kommissionens förordning (EG) nr 111/1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2802/98 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Rysha federationen. Omfattas inte av exportbidrag."

Artikel 15

Aktörer kan be det interventionsorgan som avses i artikel 4 om att på engelska eller ryska få ta del av tillämpliga bestämmelser i det avtalsmemorandum som slutits mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen och som gäller för anbudsförfaranden för särskilda leveranser som inletts som tillämpning av förordning (EG) nr 2802/98.

Artikel 16

Europeiska gemenskapens domstol är behörig att avgöra varje tvist som följer av uppfyllandet, det bristande uppfyllandet eller tolkningen av villkoren för leveranser som utförs i enlighet med denna förordning.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I a

Sjötransport

Förordning (EG) nr 111/1999

INTYG OM ÖVERTAGANDE

Undertecknad,
(efternamn, förnamn, befattning)

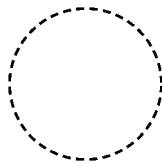
som handlar på uppdrag av
intygat att nedanstående uppräknade varor har övertagits:

Vara:	
Förpackning:	
Total kvantitet i ton (netto): (brutto):	
Antal säckar (ris, mjölkpulver): Kartonger (nötkött utan ben):	
Plats och dag för övertagandet:	
Fartygets namn:	
Plomberingsnummer vid ankomsten:	
Ansvarig speditorsfirmas namn och adress:	

Kontrollorganets namn och adress
Kontrollorganets representant på platsen (namn och namnteckning):

Anmärkingar eller förbehåll:

.....
.....

.....
(mottagarens namnteckning och stämpel)

BILAGA I b

Järnvägs- eller lastbilstransport

Förordning (EG) nr 111/1999

Tåg nr

Intyg om övertagande vid järnvägsvagnarnas eller lastbilarnas ankomst till fastställt gränsövergångsställe.

Undertecknad,
(efternamn, förnamn, befattning)

som handlar på uppdrag av

intygar att nedanstående uppräknade varor har övertagits:

Varuslag:

Plats och dag för övertagandet:

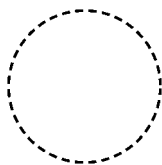
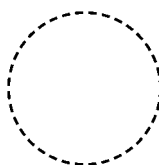
Lastbilens eller järnvägsvagnens registreringsnummer	Plomberingsnummer	Kvantitet (nettovikt)	Datum då gränsen passeras	Kvantitet (!) Namnteckning och upplysningar
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
(!) Ifylles för järnvägsvagnar eller lastbilar som kontrollerats genom att ange konstaterad vikt.				

Speditionsfirmans namn och adress:

Kontrollorganets namn och adress:

Anmärkningar och förbehåll:

Kontrollorganets representant

.....
(namn, namnteckning
och stämpel).....
(mottagarens namn, namnteckning
och stämpel)

*BILAGA II***Kostnadsspecifikation för anbudet i euro/ton**

Tillämpning av punkt 5 i artikel 5.1 e i förordning (EG) nr 111/1999

1. Hanterings- och lastningskostnader
2. Av fartyget erlagda kostnader i hamnen
3. Fob-kostnader
4. Sjöfrakt
5. Kostnader för lossning av järnvägsvagnar
6. Kostnader för dragfordon före omlastning
7. Kostnader för omlastning till järnvägsvagnar
8. Kostnader för dragfordon efter omlastning fram till ryska gränsen
9. Kostnader för landtransport med lastbil före ryska gränsen
10. Kostnader för landtransport med lastbil på ryskt territorium
(jfr. Teknisk bilaga till avtalsmemorandumet)
11. Kostnader för transportförsäkring
12. Kostnader för banksäkerheter
13. Administrativa kostnader (intyg, tulldokument etc.)
14. Övriga kostnader

Totalt euro/ton

BILAGA III

Ställande av säkerhet

Säkerhet anbudsförfarande (*) nr (artikel 5.1 h i förordning (EG) nr 111/1999)

Säkerhet leverans (*) nr (artikel 7 i förordning (EG) nr 111/1999)

Säkerhet betalning (*) nr (artikel 13 i förordning (EG) nr 111/1999)

Kommissionens förordning (EG) nr/.... av den .../.../....⁽¹⁾

Anbudsgivare:

Vara/kvantitet:

Bestämmelseort:

Säkerhetens belopp:

Undertecknad, (bankens namn, adress, telefonnummer etc.),
här företrädd av (befattning), intygar att vi personligt och solidariskt går i borgen
gentemot och till förmån för Europeiska gemenskapen (EG) upp till ett belopp av

Valuta och belopp med siffror
(valuta och belopp med bokstäver)

för att garantera att (företagets namn och adress) fullgör sina åtaganden enligt
anbudsförfarande av den, som hänför sig till (nummer och titel på förordningen
om anbudsförfarande).

Denna säkerhet

1. är giltig tills vidare,
2. är betalningsbar till interventionsorganet på dess begäran, vid uppgift om att inte har uppfyllt sina åtaganden,
3. kan endast frisläppas av interventionsorganet genom
 - att denna säkerhet återsänds i sitt original,
 - explicit frisläppande (eventuellt delvis) från interventionsorganets sida.

Utfärdad iden

Bifogas: Förteckning över personer som är bemyndigade att underteckna säkerheter, med namnteckningsprov.

(*) Beroende på alternativ.

(1) Förordning om inledande av anbudsförfarande.

*BILAGA IV***Åtagande att ställa en leveranssäkerhet**

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 111/1999

Anbudsgivare:

Parti nr:

Vara/kvantitet:

Säkerhetens belopp:

Undertecknad, (bankens namn, adress, telefonnummer etc.), här företrädd av (befattning), intygar att vi oåterkalleligt ställer en gemensam och solidarisk leveranssäkerhet tillsammans med (företagets namn) upp till ett belopp av [euro] till förmån för interventionsorganet (adress) i de fall kontrakt tilldelas.

Säkerheten kommer att ställas i enlighet med artikel 5.1 i, artikel 7 och bilaga IV i förordning (EG) nr 111/1999.

.....
(namnteckning)

BILAGA V

UTTAGSINTYG

(leverans enligt artikel 2.2 eller 2.3 i förordning (EG) nr 111/1999)

Undertecknad,
(efternamn, förnamn, befattning)

som handlar på uppdrag av

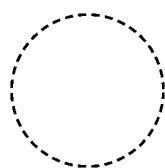
intygar att nedanstående uppräknade varor har övertagits:

Vara:	
Förpackning:	
Antal säckar:	
Total kvantitet i ton: — netto: — brutto:	
Plats och dag för övertagandet:	
Fartygets namn:	

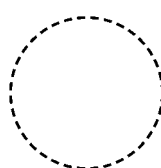
Kontrollorganets namn och adress:
Kontrollorganets representant (namn och namnteckning):.....

Anmärkningar eller förbehåll:

.....
.....
.....

.....
(producentens namnteckning
och stämpel (¹))

.....
(speditörens namnteckning och
stämpel)

Intyget skall upprättas i två exemplar, ett till producenten för frisläppandet av leveranssäkerheten och det andra till speditören för uppvisande vid en begäran om förskott enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 111/1999.

(¹) Aktör som ansvarar för bearbetningen eller anskaffningen på marknaden.

BILAGA VI

UTTAGSINTYG

för varor i interventionslager

(leverans enligt artikel 2.1 a eller 2.2 i förordning (EG) nr 111/1999)

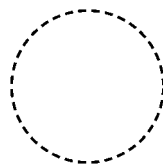
Lager:

Förordning om anbudsförfarande: (EG) nr

Vara:

Parti nr:

Varuslag och uttagsdag	Uttagen kvantitet
Totalt	

.....
(datum, stämpel och lagerexpeditörens namnteckning)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 112/1999
av den 18 januari 1999
om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och av följande skäl:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare spannmål.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning

(EG) nr 1292/96⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Spannmål skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr:** 86/98
2. **Mottagare** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma
tfn (39-6) 6513 2988; fax 6513 2844/3; telex 626675 WFP I
3. **Mottagarens representant:** uppges av mottagaren
4. **Bestämmelseland:** Kenya
5. **Vara som skall framskaffas:** vetemjöl
6. **Total kvantitet (ton netto):** 5 000
7. **Antal partier:** 1
8. **Varans egenskaper och kvalitet** (3) (4): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 [II.B.1 a]
9. **Emballage** (5): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 [2.2 A 1.d, 2.d och B.1]
10. **Etikettering eller märkning** (6): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 [II.B.3]
 - språk att använda vid märkning: engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen — fob stuvat
13. **Alternativt leveransstadium:** —
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** —
 - hamn eller transitlager: —
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 22.2–14.3.1999
 - andra leveranstid: 8–28.3.1999
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: —
 - andra leveranstid: —
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 2.2.1999
 - andra leveranstid: 16.2.1999
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** (1):
Bureau de l'aide alimentaire
Att. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
telex 25670 AGREC B; fax (32–2) 296 70 03 / 296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag** (4): Bidrag som är tillämpligt den 29.1.1999 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 2753/98 (EGT L 345, 19.12.1998, s. 23).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: André Debongnie (tfn (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverantören som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller dennes representant, för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 259/98 (EGT L 25, 31.1.1998, s. 39), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
Leverantören ombeds särskilt uppmärksamma artikel 4.1 sista stycket i nämnda förordning. En kopia av licensen skall översändas så snart exportdeklarationen har godkänts (telefaxnummer: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat för växter.
- (⁶) Trots punkt II.B.3 c i EGT C 114 av den 29 april 1991 skall påskriften lyda "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 113/1999
av den 18 januari 1999
om leverans av delade ärter som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen ⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och av följande skäl:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare delade ärter.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96 ⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För att säkerställa att leveranserna genomförs bör anbudsgivare ha möjlighet att framskaffa antingen gröna delade ärter eller gula delade ärter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delade ärter skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbud skall omfatta antingen gröna delade ärter eller gula delade ärter. Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ av ärter som avses skall avvisas.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A, B

1. **Aktion nr:** 94/98 (A); 95/98 (B)
2. **Mottagare** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma
tel: (39-6) 6513 2988; telefax: 6513 2844/3; telex: 626675 WFP I
3. **Mottagarens representant:** uppges av mottagaren
4. **Bestämmelseland:** Nordkorea
5. **Vara som skall framskaffas** ⁽⁸⁾: delade ärter
6. **Total kvantitet (ton netto):** 6 000
7. **Antal partier:** 2 (A: 3000 t; B: 3000 t)
8. **Varans egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾:
9. **Emballage** ⁽⁵⁾: Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (2.1 A 1.a, 2.a och B.4) eller (4.0 A 1.c, 2.c och B.4)
10. **Etikettering eller märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (IV.A.3)
 - språk att använda vid märkning: engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
Produkten måste härröra från gemenskapen.
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen
13. **Alternativt leveransstadium:** —
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** —
 - hamn eller transitlager: —
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 8–28.3.1999
 - andra leveranstid: 22.3–11.4.1999
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: —
 - andra leveranstid: —
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 2.2.1999
 - andra leveranstid: 16.2.1999
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
tlx: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag:** —

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: André Debongnie (tfn: (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tfn: (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverantören skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Leverantören skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat för växter
- (⁵) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den leverantör som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort "R" tillagt efter påskriften.
- (⁶) Trots punkt IVA.3 c i EGT C 114 av den 29 april 1991 skall påskriften lyda "Europeiska gemenskapen" och i punkt IVA.3 b skall påskriften lyda "Delade ärter"
- (⁷) Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ av ärter som avses skall avvisas.
- (⁸) Gula eller gröna ärter (*Pisum sativum*) från den senaste skörden avsedda för livsmedel. Ärterna skall inte vara artificiellt färgade. De delade ärterna skall vara ångbehandlade i minst två minuter eller desinficerade genom rökning (*) samt uppfylla följande krav:
— Fukt: högst 15 %.
— Orenheter: högst 0,1 %.
— Sönderslagna delar: högst 10 % (med sönderslagna delar förstås delar av ärter som rinner igenom en sikt med runda hål med en diameter på 5 millimeter)
— Procentandel av andra eller avvikande färg: högst 1,5 % (gula ärter), högst 15 % (gröna ärter)
— Koktid: högst 45 minuter (efter blötläggning 12 timmar).

(*) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna intyg om desinfektion genom rökning.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 114/1999

av den 18 januari 1999

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under januari månad 1999 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2648/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.8 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 fastställs de bestämmelser som skall gälla för ansökningar om exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2973/79 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 ⁽⁴⁾.

I förordning (EEG) nr 2973/79 fastställs de kvantiteter kött som får exporteras inom ramen för nämnda ordning för det första kvartalet 1999.

De kvantiteter för vilka licensansökningar lämnats in för det första kvartalet 1999 understiger de tillgängliga kvantiteterna. Samtliga dessa ansökningar kan följaktligen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samtliga ansökningar om exportlicens som lämnats in i januari 1999 för det första kvartalet 1999 för nötkött, som avses i förordning (EEG) nr 2973/79, skall godkännas.

Artikel 2

I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökningar för det kött, som avses i artikel 1, lämnas in under de tio första dagarna av det andra kvartalet 1999 för följande kvantitet: 2 500 ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.⁽²⁾ EGT L 335, 10.12.1998, s. 39.⁽³⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44.⁽⁴⁾ EGT L 327, 18.11.1987, s. 7.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 december 1998

om bekräftelse av de åtgärder som anmälts av Österrike enligt artikel 6.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

[delgivet med nr K(1998) 3940]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/42/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall⁽¹⁾, särskilt artikel 6.6 i detta,

efter samråd med den kommitté som upprättats genom direktiv 94/62/EG, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

1. Direktiv 94/62/EG

Direktiv 94/62/EG, som grundar sig på artikel 100 a i fördraget, syftar till att harmonisera nationella åtgärder som rör hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall för att förebygga och minska inverkan på miljön och därmed säkerställa en hög miljöskyddsnivå, och vidare till att säkerställa en fungerande inre marknad och

undvika handelshinder liksom snedvridning och begränsning av konkurrensen inom gemenskapen. I detta syfte föreskrivs i artikel 6.1 i direktivet bland annat att medlemsstaterna skall uppnå vissa kvantifierade mål för återvinning och materialutnyttjande av förpackningsavfall.

I artikel 6.1 a fastställs att minst 50 viktprocent och högst 65 viktprocent av förpackningsavfallet skall ha återvunnits senast den 30 juni 2001. Inom detta generella mål och inom samma tidsfrist skall enligt artikel 6.1 b minst 25 viktprocent och högst 45 viktprocent av samtliga förpackningsmaterial som ingår i förpackningsavfallet materialutnyttjas och då minst 15 viktprocent av varje slag av förpackningsmaterial.

Artikel 6.6 innebär att ett övervakningsförfarande införs som skall säkerställa samstämmighet mellan olika strategier, som valts av medlemsstaterna särskilt för att undvika att mål som ställs upp i en medlemsstat hindrar andra medlemsstater från att följa direktivet eller ger upphov till störningar på den inre marknaden.

Enligt artikel 6.6 i direktiv 94/62/EG skall kommissionen bekräfta sådana åtgärder efter att de på lämpligt sätt kontrollerats.

⁽¹⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

2. De anmälda åtgärderna

I enlighet med rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ underrättade den österrikiska regeringen den 23 december 1994 kommissionen om ett förslag om nationella åtgärder som skulle antas i fråga om förpackningar och förpackningsavfall (underrättelse 94/9059/A). Åtgärdsförslaget syftade till att anpassa österrikiska bestämmelser (förordning 645 av år 1992 om förpackningsavfall och förordning 646 av år 1992 om mål för förpackningsavfall) till innehållet i direktiv 94/62/EG, som skulle genomföras i nationell lagstiftning före den 30 juni 1996. I samband med en brevväxling med kommissionen om denna underrättelse meddelade den österrikiska regeringen den 29 maj 1995 sin avsikt att överskrida siffran för materialutnyttjande enligt artikel 6.1 b i direktiv 94/62/EG. I meddelandet förklarade den österrikiska regeringen att maximisiffran för materialutnyttjande redan hade överskridits 1994 och att statistiken visade att den skulle överskridas under 1995 också. Eftersom program hade gjorts upp som innebar att dessa mål skulle överskridas under kommande år, sökte den österrikiska regeringen bekräftelse härom hos kommissionen. Särskilt med tanke på ändringen av den österrikiska förpackningslagstiftningen hänvisade den till både år 1998 och år 2001 (enligt lagen skall 2001 års mål för materialutnyttjande revideras eller höjas år 1999).

Enligt artikel 16 i direktiv 94/62/EG underrättades kommissionen den 17 juli 1995 åter om förslaget till ändring av den österrikiska lagstiftningen om förpackningar och förpackningsavfall. Enligt denna artikel skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de förslag till åtgärder som de ämnar vidta inom ramen för direktiv 94/62/EG, undantaget åtgärder av fiskal art men inbegripet tekniska specifikationer som hänger samman med fiskala åtgärder för att främja efterlevnaden av sådana tekniska specifikationer, så att kommissionen kan granska dem utifrån gällande bestämmelser och i enlighet med förfarandet i direktiv 83/189/EEG i varje fall.

I ett brev till de österrikiska myndigheterna av den 19 oktober 1995 med anledning av underrättelse 94/9059/A noterade kommissionen Österrikes avsikt att utnyttja artikel 6.6 och begärde ytterligare upplysningar, särskilt om den förväntade graden av materialutnyttjande, tillgängligheten av nödvändig kapacitet för att uppnå detta mål och de åtgärder som vidtagits för att undvika störningar på den inre marknaden samt om vilka problem andra medlemsstater kunde få med att följa direktiv 94/62/EG. Svaret på detta brev anlände den 20 juni 1996. Någon exakt förväntad grad av materialutnyttjande angavs inte, även om de österrikiska myndigheterna sade sig förvänta att maximisiffran för materialutnyttjande skulle

överskridas något de kommande åren, främst i fråga om pappers- och glasförpackningar. Det tillades att en rapport, som beställts av förbundsministeriet för miljö och som senare överlämnades till kommissionen i september 1996, visade att det fanns tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande. I denna rapport finns siffror för materialutnyttjande för olika förpackningsmaterial under 1994. Beträffande planerade åtgärder för att undvika störningar på marknaden och svårigheter för andra medlemsstater att följa direktivet hävdades det i brevet att genomförandet av lagstiftningen hade visat att sådana problem inte hade uppstått.

En underrättelse om reviderade versioner av förordningarna om förpackningar och mål för förpackningsavfall anmäldes enligt direktiv 83/189/EEG och enligt artikel 16 i direktiv 94/62/EG den 26 augusti 1996 (underrättelse 96/332/A) och den 25 mars 1997 (underrättelse 97/156/A). Dessa förordningar offentliggjordes den 29 november 1996 (nr 648 och 649) respektive den 13 augusti 1997 (nr 232).

I paragraf 11.7 i förordning 648/96 fastställs mål för de ekonomiska aktörer (tillverknings-, import-, packnings- och distributionsföretag) som deltar i ett system för insamling och materialutnyttjande som godkänts av de offentliga myndigheterna. Aktörernas mål för materialutnyttjande är 25 viktprocent av förpackningsavfallet (minst 15 % för varje förpackningsmaterial) som skall uppfyllas varje kalenderår från och med 1997. Dessa mål motsvarar de minimimål för materialutnyttjande som fastställs i direktiv 94/62/EG.

I paragraf 10 i förordning 648/96 fastställs mål för materialutnyttjande för ekonomiska aktörer som inte deltar i ett godkänt system. Målen gäller för varje kalenderår och är följande i viktprocent:

Papper, kartong, papp, wellpapp	90 %
Glas	93 %
Keramik	95 %
Metaller	95 %
Plast	40 %
Dryckesförpackningar av kompositmaterial	40 %
Andra förpackningar av kompositmaterial	15 %

Procentsatserna har beräknats av den totala siffran för varje typ av förpackningsmaterial.

⁽¹⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8, ersatt med direktiv 98/34/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

Varje ekonomisk aktör som inte deltar i det godkända systemet måste samla in eller ta tillbaka 90 % av allt förpackningsmaterial han har fört ut på marknaden. Om han samlar in eller tar tillbaka mindre än 90 % men mer än 50 % av det förpackningsmaterial han har fört ut på marknaden, måste han delta i ett godkänt system för insamling och materialutnyttjande för skillnaden upp till 90 %. Härvid gäller målen i paragraf 11.7. Om han samlar in eller tar tillbaka mindre än 50 % av det förpackningsmaterial han har fört ut på marknaden, måste han delta i ett godkänt system för insamling och materialutnyttjande för skillnaden upp till 100 %.

Härvid gäller också målen i paragraf 11.7.

Ytterligare mål för dryckesförpackningar anges i förordning 649/96:

I paragraf 2 fastslås att följande procentandelar av alla dryckesförpackningar som säljs på den inhemska marknaden skall vara returkärll eller kunna behandlas med miljövänligt materialutnyttjande eller energiåtervinning, för att avfall i form av dryckesförpackningar skall förhindras eller återvinnas.

	<i>(i %)</i>			
	1993	1994	1997	2000
Mineralvatten, bordsvatten, sodavatten	90	92	92	96
Öl	90	91	92	94
Alkoholfria läskedrycker (sockerdricka), inbegripet alkoholfria humle- och maltdrycker	80	80	80	83
Fruktsafter, fruktsaftdrycker, nektar	40	45	60	80
Mjök och flytande mjökprodukter	25	40	60	80
Vin	60	65	80	80
Mousserande viner och sprit	60	65	70	80

Målen uttrycks i vikt och procentsatserna har beräknats av totalen av allt förpackningsmaterial som används för varje typ av produkt.

I paragraf 3 fastslås dessutom de absoluta maximala kvantiteterna för restmängder av annat förpackningsavfall (andra slag av förpackningsavfall än dryckesförpackningar) som får behandlas i andra anläggningar för hantering av avfall än anläggningar för materialutnyttjande eller värmeåtervinning.

(i ton)

	1994	1998	2001
Glas	70 000	54 000	38 000
Plast	160 000	90 000	60 000
Papper, papp, kartong, wellpapp	209 000	140 000	99 000
Metall	55 000	36 000	17 000
Metallkompositer	81 000	50 000	30 000

3. Synpunkter

I artikel 6.6 sägs att kommissionen skall fatta ett beslut efter att i samarbete med medlemsstaterna ha konstaterat att åtgärderna överensstämmer med direktivet. Kommissionen rådfrågade därför medlemsstaterna om underrättelsen inom den kommitté som upprättats enligt artikel 21 i direktiv 94/62/EG. Detta förfarande ansågs mest lämpat, och ingen medlemsstat gav uttryck för någon oenighet i detta avseende. Ett första meningsutbyte ägde rum vid kommitténs sammanträde den 21 april 1997. Medlemsstaterna ombads sedan att sända skriftliga kommentarer till kommissionen senast den 31 maj 1997. Österrike, Belgien, Danmark, Frankrike, Irland, Nederländerna och Förenade kungariket inkom med skriftliga bidrag. Frågan diskuterades åter vid kommitténs sammanträde den 4 september 1997.

Ingen medlemsstat hävdade att de österrikiska åtgärderna kunde skapa störningar på den inre marknaden eller hindra andra medlemsstater att följa direktivet.

Flera medlemsstater påpekade att de och kommissionen borde enas om ett särskilt förfarande i vilket det fastslogs vilka uppgifter medlemsstaterna skulle lämna när de underrättade om en åtgärd enligt artikel 6.6. De medgav dock att det fanns en rad svårigheter, särskilt när det gäller att värdera kapaciteten för materialutnyttjande och återvinning på den öppna internationella marknaden och med hänsyn till att det inte alltid är möjligt att förutse att vissa åtgärder kommer att leda till att målen i direktiv 94/62/EG överskrids.

Frankrike ansåg det svårt för kommissionen och medlemsstaterna att ta ställning i frågan så länge det inte finns någon gemensam metodik för hur databasen (enligt artikel 12 i direktiv 94/62/EG) skall sättas upp, därför att

det dessförinnan kommer att vara svårt att beräkna de uppnådda målen. Frankrike föreslog därför att beslutet om den österrikiska underrättelsen skulle vänta tills det finns en gemensam metodik⁽¹⁾.

På kommittémötet rådde det allmän enighet om att åtgärdernas verkan hela tiden måste övervakas för att eventuell snedvridning av handeln skall kunna upptäckas och motverkas. Förenade kungariket framhöll att det vore nyttigt att ge information om olika ekonomiska aspekter, som tidigare och beräknad framtida bearbetning och kapacitet för bearbetning, import och export av förpackningsavfall och priserna under olika perioder. Det rådde dock också allmän enighet om att den främsta rollen vid förfarandet måste spelas av medlemsstater som fruktar att de skulle få svårare att följa direktivet till följd av åtgärder som andra medlemsstater vidtar. Om en åtgärd som gör att maximisiffrorna i direktivet överskrids leder till att en annan medlemsstat får svårigheter att följa detta, är det främst denna stats sak att ta upp detta, så att lämpliga motåtgärder kan vidtas. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att genast förelägga den alla uppgifter om eventuella negativa verkningar enligt artikel 6.6 som uppstår på dess territorium.

Förenade kungariket föreslog också att verkningarna av alla mer långtgående mål som införts bör undersökas under den planerade översynen av målen i artikel 6.1, senast den 1 januari 2001.

II. UTVÄRDERING

Med tanke på den försening som skulle uppstå om kommissionen skulle vänta på att få in uppgifter enligt kommissionens beslut 97/138/EG⁽²⁾ och med hänsyn till det faktum att det inte har lämnats några rapporter om negativa verkningar på de punkter som anges i artikel 6.6, anser inte kommissionen att det är nödvändigt att skjuta upp det föreliggande beslutet, såsom föreslagits av Frankrike.

Enligt artikel 6.6 i direktiv 94/62/EG får medlemsstaterna vidta åtgärder för att uppnå mer långtgående mål än de som anges i artikel 6.1 a och 6.1 b om de har tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande och återvinning. Åtgärderna skall vidtas med hänsyn till intresset av en hög miljöskyddsnivå och under förutsättning att de inte leder till störningar på den inre marknaden och inte hindrar andra medlemsstater från att följa detta direktiv. Åtgär-

⁽¹⁾ När det gäller denna fråga har det fastställts att databaserna skall färdigställas i enlighet med kommissionens beslut 97/138/EG för att det skall säkerställas att direktivets mål uppnås och att det senare utarbetas en gemensam metodik, men detta är inte ett villkor för bekräftelse av åtgärderna mot bakgrund av artikel 6.6.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 22.

derna får inte heller leda till godtycklig diskriminering eller medföra någon dold begränsning av handeln mellan medlemsstater.

I detta fall har Österrike ansökt om ett undantag från artikel 6.1 b.

Kommissionen har rådfrågat medlemsstaterna som inte gjort några invändningar mot de österrikiska åtgärderna.

a) Tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande

Kommissionen anser inte att detta krav innebär att materialutnyttjande och återvinning helt och hållet måste ske i respektive medlemsstat, utan en medlemsstat kan också utnyttja den kapacitet som finns i andra medlemsstater och i tredje land för att uppnå sina mål för materialutnyttjande och återvinning. Detta gör det dock svårt att exakt beräkna den tillgängliga kapaciteten, eftersom materialutnyttjandet sker på en öppen internationell marknad.

Genom detta kriterium kan det också säkerställas att åtgärder som vidtas i en medlemsstat inte leder till att det blir svårare för andra medlemsstater att uppfylla kraven i direktivet. Kriteriet bör således ses i förening med de andra kriterier som fastställs i artikel 6.6. Om detta kriterium uppfylls är detta i praktiken en indikation på att kriterierna b och c nedan också uppfylls. Om det fastställs mer långtgående mål än de som anges i artikel 6.1, bör det framför allt säkerställas att detta inte inverkar negativt på de system för insamling och materialutnyttjande som finns i de andra medlemsstaterna.

När det gäller de åtgärder som anmälts från Österrike, hävdar den österrikiska regeringen att landet kommer att överskrida maximisiffran för materialutnyttjande 1998 främst på grund av materialutnyttjande av papper (44 % av allt förpackningsmaterial är papper). Idag råder överkapacitet för materialutnyttjande av papper och glas, förpackningar av primärmetall och plast och handelsförpackningar. Österrike anser att det också i framtiden kommer att finnas kapacitet för materialutnyttjande, trots ökningen av insamling och utnyttjande av begagnat förpackningsmaterial. Detta framgår av rapporten till kommissionen från september 1996, som också har sänts ut till alla andra medlemsstater. Den visar att omkring 55 % av allt förpackningsavfall i omlopp återvanns år 1994 (481 000 ton av 876 300) — 52 % i form av materialutnyttjande (456 700 ton) och 3 % i form av energiutvinning — dryckesförpackningar är dock inte inräknade

dessa siffror. Återvinningsgraden för glas var 69 %, för papper och papp 72 %, för metall 44 %, för plast 25 % och för kompositmaterial 4 %. Med tanke på en likartad beräknad produktion kommande år förväntar sig Österrike ett lätt överskridande av målet i artikel 6.1 b i direktiv 94/62/EG, även bortsett från dryckesförpackningarna. Detta gäller främst glas och papper. Detta innebär att det finns kapacitet tillgänglig i Österrike och kommissionen anser att Österrike tillhandahåller tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande.

b) Potentiell snedvridning av den inre marknaden

Kommissionen har bedömt de åtgärder som anmälts av Österrike och funnit att de system för insamling och materialutnyttjande som de österrikiska aktörerna enligt lag måste delta i inte leder till störningar på inre marknaden.

Den österrikiska regeringen har uppgivit att det bevisas av den tidigare tillämpningen av dessa åtgärder att de inte leder till några störningar på marknaden. Då de övriga medlemsstaterna rådfrågades framkom att ingen av dem anser att den österrikiska åtgärden skulle kunna leda till störningar på marknaden. Kommissionen har inte heller några andra uppgifter som tyder på att de österrikiska åtgärderna skulle leda till störningar på marknaden.

c) Inga hinder för de övriga medlemsstaterna att uppfylla kraven i direktivet

Syftet med detta kriterium är att undvika att kapaciteten för materialutnyttjande och återvinning i en medlemsstat tas upp av förpackningsavfall som samlats in i andra medlemsstater. Detta är av särskild betydelse för de medlemsstater som ännu inte har börjat med materialutnyttjande och återvinning i stor skala och där infrastrukturen för insamling ännu inte har upprättats eller färdigställts.

Bedömningen av de anmälda åtgärderna enligt detta kriterium bör framför allt göras med hänsyn till yttrandet från de medlemsstater som skulle kunna få svårt att uppnå målen i direktivet till följd av de åtgärder som vidtas i andra medlemsstater. Det har inte uttryckts oro från någon medlemsstat att det skulle bli svårare att uppfylla kraven i direktivet på grund av de åtgärder som Österrike anmält. Kommissionen har inte insett att de österrikiska åtgärderna skulle kunna medföra problem för andra medlemsstater att uppfylla kraven i direktivet eller uppmärksammas på att så skulle vara fallet.

Vid bedömningen av huruvida det mål för materialutnyttjande som fastställts i Österrike skulle kunna leda till att kapaciteten för materialutnyttjande i andra medlemsstater används och således potentiellt medföra problem för andra medlemsstater att uppnå målen i direktivet, tar kommissionen också hänsyn till att Österrike endast står för ungefär 1 % av allt förpackningsavfall som produceras i gemenskapen. Kommissionen anser därför att det inte finns någon reell risk för att detta skulle kunna leda till

problem för de övriga medlemsstaterna att uppnå målen i direktiv 94/62/EG.

d) Ingen godtycklig diskriminering

De österrikiska åtgärderna tillämpas utan åtskillnad på allt förpackningsmaterial oavsett om det kommer från inhemska eller importerade produkter. Kommissionen har inte fått in några klagomål som gör gällande att den österrikiska lagstiftningen medför någon godtycklig diskriminering. Kommissionen har rådfrågat medlemsstaterna och de uppgifter som erhållits tyder inte på att det förekommer någon diskriminering.

e) Ingen dold begränsning av handeln mellan medlemsstater

Med detta begrepp avses möjliga begränsningar av importen av produkter från andra medlemsstater och det indirekta skyddet av inhemsk produktion. Avfall omfattas av artikel 30–36 i fördraget och de åtgärder som vidtas på området för avfallshandling kan därför under vissa omständigheter innebära att handeln begränsas eller att den inhemska produktionen skyddas. De österrikiska åtgärderna och villkoren för deras tillämpning innebär inte att någon sådan slutsats kan dras. Målen för materialutnyttjande är desamma för allt förpackningsavfall oavsett om det kommer från inhemska eller importerade produkter. Villkoren för att delta i ett system för insamling eller materialutnyttjande som godkänts av myndigheterna är desamma för både inhemska och utländska producenter. Kommissionen har aldrig fått in några klagomål i denna fråga.

III. SLUTSATS

Utifrån de uppgifter som tillhandahållits av Österrike och utifrån det samråd med medlemsstaterna som beskrivits ovan drar kommissionen slutsatsen att de åtgärder om vilka Österrike har underrättat kommissionen enligt artikel 6.6 i direktiv 94/62/EG bör bekräftas, då det har konstaterats att

- det finns tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande i Österrike,
- åtgärderna inte leder till störningar på den inre marknaden,
- åtgärderna inte hindrar andra medlemsstater att följa direktivet,
- åtgärderna inte leder till någon godtycklig diskriminering,
- åtgärderna inte utgör någon dold begränsning av handeln mellan medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder som anmälts av Österrike om överskridande av maximisiffran för materialutnyttjande enligt artikel 6.1 b i direktiv 94/62/EG bekräftas härmed.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1998.

På kommissionens vägnar

Ritt BJERREGAARD

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 december 1998

om ett principiellt erkännande av fullständigheten i den dokumentation som inlämnats för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av CGA 279 202 (trifloxystrobin), klefoxydim (BAS 625H), etoxazol och ferrifosfat i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden

[delgivet med nr K(1998) 4355]

(Text av betydelse för EES)

(1999/43/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/47/EG⁽²⁾, särskilt artikel 6.3 i detta, och

av följande skäl:

I direktiv 91/414/EEG (i det följande kallat direktivet) föreskrivs att en gemenskapsförteckning skall upprättas över verksamma ämnen som är godkända att blandas i växtskyddsmedel.

De ansökande företagen har lämnat in akter med dokumentation om fyra verksamma ämnen till medlemsstaternas myndigheter för att få dessa ämnen införda i bilaga I till direktivet.

En akt för det verksamma ämnet CGA 279 202 (trifloxystrobin) har av Novartis Crop Protection UK Ltd lämnats in till myndigheterna i Förenade kungariket den 28 januari 1998.

En akt för det verksamma ämnet klefoxydim (BAS 625H) har av BASF AG lämnats in till myndigheterna i Spanien den 2 april 1998.

En akt för det verksamma ämnet etoxazol har av Sumitomo Chemical Agro Europe SA lämnats in till myndigheterna i Frankrike den 21 april 1998.

En akt för det verksamma ämnet ferrifosfat har av W Neudorff GmbH KG lämnats in till myndigheterna i Tyskland den 27 augusti 1998.

Myndigheterna i fråga underrättade kommissionen om resultaten av en första undersökning av huruvida dokumentationen var fullständig vad gäller kraven på uppgifter

och upplysningar enligt bilaga II och, vad beträffar åtminstone ett av de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, enligt bilaga III till direktivet. I enlighet med föreskrifterna i artikel 6.2 överlämnades därefter akterna av de ansökande företagen till kommissionen och de andra medlemsstaterna.

Akterna för CGA 279 202 (trifloxystrobin), klefoxydim (BAS 625H), etoxazol och ferrifosfat remitterades till Ständiga kommittén för växtskydd den 15 oktober 1998.

Enligt artikel 6.3 i direktivet krävs en bekräftelse på gemenskapsnivå av att varje akt med dokumentation uppfyller kraven på faktauppgifter och upplysningar enligt bilaga II och, vad beträffar åtminstone ett av de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, enligt bilaga III till direktivet.

En sådan bekräftelse är nödvändig för att en detaljerad granskning av dokumentationen skall kunna äga rum, och för att medlemsstaterna skall få möjlighet att provisoriskt godkänna de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, med beaktande av de villkor som anges i artikel 8.1 i direktivet, särskilt villkoret om att en detaljerad utvärdering av de verksamma ämnena och av växtskyddsmedlen skall göras i enlighet med direktivets bestämmelser.

Ett sådant beslut hindrar inte att ytterligare faktauppgifter och upplysningar kan komma att avkrävas det ansökande företaget, om det under den detaljerade granskningen skulle visa sig att sådan information krävs för att ett beslut skall kunna fattas.

Medlemsstaterna och kommissionen har enats om att Förenade kungariket skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om CGA 279 202 (trifloxystrobin), att Spanien skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om klefoxydim (BAS 625H) att Frankrike skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om etoxazol, och att Tyskland skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om ferrifosfat.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 50.

Förenade kungariket, Spanien, Frankrike och Tyskland skall så snart som möjligt, och senast inom ett år, rapportera resultaten av sin undersökning till kommissionen, och samtidigt ge rekommendationer om huruvida införande bör beviljas eller inte, samt ange eventuella villkor för införande. Då denna rapport inkommit skall den detaljerade granskningen övertas av experter från samtliga medlemsstater, inom ramen för den verksamhet som bedrivs inom Ständiga kommittén för växtskydd.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande akter med dokumentation uppfyller principiellt de krav beträffande uppgifter och upplysningar som föreskrivs i bilaga II och, vad beträffar minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, i bilaga III till direktivet, med hänsyn till de föreslagna användningsområdena:

1. Den dokumentation som inlämnades av Novartis Crop Protection UK Ltd till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet av CGA 279 202 (trifloxystrobin) som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 15 oktober 1998.

2. Den dokumentation som inlämnades av BASF AG till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet av klefoxydim (BAS 625H) som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 15 oktober 1998.
3. Den dokumentation som inlämnades av Sumitomo Chemical Agro Europe SA till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet av etoxazol som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 15 oktober 1998.
4. Den dokumentation som inlämnades av W Neudorff GmbH KG till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet av ferrifosfat som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 15 oktober 1998.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 januari 1999

i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3286/94 beträffande Brasiliens importlicensförfarande för stålplåt*[delgivet med nr K(1998) 4468]*

(1999/44/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO)⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 356/95⁽²⁾, särskilt artiklarna 11 och 14 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. Bakgrund till förfarandet

- (1) Den 30 april 1997 ingav Europeiska järn- och stålindustriförbundet (Eurofer) ett klagomål i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad förordningen) för dess medlemmars räkning, vilka är både nationella stålindustriförbund och enskilda företag i 12 av Europeiska unionens 15 medlemsstater. Dessa svarar för mer än 90 % av Europeiska kol- och stålgenomsnittets produktion av råstål.
- (2) Den klagande hävdade att importen till Brasilien av platta produkter av rostfritt stål omfattades av icke-automatisk importlicensiering. Enligt Eurofer ändrade de brasilianska myndigheter som är behöriga att utfärda importlicenser sina förfaranden i maj 1996, så att licenser endast skulle utfärdas om betalningsfristen för de varor som skulle importeras var högst 30 dagar. Den klagande påpekade att de brasilianska myndigheterna varken hade tillkännagivit förändringen eller förklarat på vilken rättslig grund avslaget på licensansökningar från importörer av gemenskapsprodukter baserades, och att

förändringen verkade vara ett resultat av interna riktlinjer i den brasilianska förvaltningen.

- (3) Enligt den klagande skärptes tillämpningen av denna nya betalningsfrist ytterligare i november 1996 genom att man började kräva ett skriftligt åtagande från importörerna av stålprodukter om att respektera betalningsfristen på 30 dagar. Tillämpningen skärptes återigen i januari 1997 i samband med att ett nytt datoriserat övervakningssystem för utfärdande av importlicenser (Siscomex) infördes.
- (4) Slutligen påpekade den klagande att en allmän ordning avseende avtal om utländsk valuta för betalning av import (krav på avtal om förhandsköp av utländsk valuta för betalning av import för vilken betalningsfristen understiger 360 dagar) antogs den 25 mars 1997 genom den brasilianske presidentens "Medida Provisória n.º 1569" och genomfördes av Brasiliens centralbank genom "Circular n.º 2747", som också antogs den 25 mars 1997. Eurofer hävdade att denna lagstiftning inte ersatte de särskilda bestämmelserna för utfärdande av importlicenser för stålprodukter, utan gav de brasilianska myndigheterna möjlighet att mera strikt och effektivt tillämpa dessa särskilda åtgärder för stålprodukter.
- (5) Den klagande hävdade att dessa brasilianska handelsbruk utgjorde handelshinder i enlighet med artikel 2.1 i förordningen, eftersom de stred mot Brasiliens internationella förpliktelser inom ramen för WTO, och att sådana handelshinder ledde till negativa handelseffekter för den klagande.
- (6) Den klagande anförde särskilt att det brasilianska importlicenssystemet för produkter av rostfritt stål stred mot såväl artiklarna XI, III:4 och X i GATT 1994 som artiklarna 1.4, 3.3, 5 och 1.9 i WTO-avtalet om importlicensförfaranden.
- (7) Vad gäller negativa handelseffekter hävdade den klagande att handeln för gemenskapstillverkarna och gemenskapsexportörerna var kraftigt störd. På grund av införandet av importlicensordningen i fråga kvarhölls en mängd importerade varor vid

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.⁽²⁾ EGT L 41, 23.2.1995, s. 3.

införselhamnarna, vilket medförde höga extrakostnader. Avskaffandet av de sedvanliga betalningsvillkoren på 180 dagar innebar dessutom att importörerna inte längre kunde köpa varor såvida tillverkaren eller exportören inte var beredd att bära kostnaderna för en längre betalningsfrist, vilket medförde ytterligare kostnader för tillverkaren eller exportören och gjorde deras försäljning olönsam. Den osäkerhet som denna importordning skapade ledde till att order försenades och att potentiella nya order gick förlorade till förfång för gemenskapens industri.

- (8) Klagomålet innehöll tillräckliga bevis för att motivera att gemenskapen inledde ett undersökningsförfarande i enlighet med artikel 8 i förordningen. Kommissionen inledde därför ett undersökningsförfarande ⁽¹⁾ den 27 juni 1997.

B. Den brasilianska regeringens svar beträffande bestämmelsen om en betalningsfrist på 30 dagar för utfärdande av icke-automatiska importlicenser

- (9) Efter det att undersökningen inletts, underrättade den brasilianska regeringen i sitt svar på ett frågeformulär kommissionens enheter om att den förteckning över produkter som omfattas av icke-automatisk importlicensiering snart skulle ändras och inte längre omfatta de produkter enligt KN-nummer 7219 och 7220 som nämns i klagomålet i enlighet med förordning (EG) nr 3286/94. De brasilianska myndigheterna bekräftade detta den 25 augusti 1997 och överlämnade en kopia av den åtgärd (Comunicado n.º 23 av Departamento de Operações de Comércio Exterior (DECEX) av den 11 augusti 1997 som offentliggjordes den 13 augusti och trädde i kraft vid offentliggörandet) med hjälp av vilken förändringen hade genomförts. Det redogjordes närmare för bekräftelsen den 11 december 1997 när de brasilianska myndigheterna förklarade att produkterna hädanefter skulle omfattas av ett automatiskt importlicenssystem och att det inte ställdes några särskilda betalningskrav för utfärdande av sådana automatiska licenser.
- (10) Det var mycket viktigt att dessa produkter togs bort från förteckningen över produkter som omfattas av icke-automatisk licensiering, eftersom den icke-automatiska licensieringen var den enda konkreta administrativa möjligheten att tillämpa kravet på den särskilda betalningsfristen på 30 dagar. Den klagande kunde samla in skriftliga bevis för skyldigheten att respektera sådana betalningsvillkor enbart i samband med enskilda beslut om att inte utfärda icke-automatiska importlicenser.

- (11) Under dessa omständigheter innebär det faktum att de produkter som nämns i klagomålet tagits bort från förteckningen över produkter som omfattas av icke-automatisk importlicensiering att det handelshinder som ifrågasätts i klagomålet avseende den särskilda betalningsfristen undanröjts.

C. Brasiliansk lagstiftning om en allmän ordning om avtal om förhandsköp av utländsk valuta för betalning av import

- (12) I den brasilianska lagstiftning om en allmän ordning om avtal om förhandsköp av utländsk valuta för betalning av import som antogs den 25 mars 1997 fastställs att importörer skall sluta avtal om valutatransaktioner i en lokal bank inom vissa tidsfrister i förhållande till betalningsvillkoren för varorna i fråga, om dessa betalningsfrister inte överstiger 360 dagar. Detta innebär att importörer måste göra en insättning i den berörda banken tills fakturan är betald eller betala en avgift för avtalet om förhandsköpet av utländsk valuta till en lokal bank.
- (13) Enligt de brasilianska myndigheterna hänger varken utfärdandet av importlicensen eller tullklareringen av varor samman med kravet på att denna ordning måste respekteras. Om inte ordningen respekteras bötfälls man av den brasilianska centralbanken. För att få klarhet i ordningens omfattning och verkan och för att kunna avgöra om den är förenlig med internationella handelsregler, har kommissionen nära följt den brasilianska lagstiftningen sedan den antogs. Europeiska gemenskapen har i detta sammanhang agerat på multinationell nivå och inledde i januari 1998 samråd enligt relevanta bestämmelser inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO).

D. Utveckling på senare tid

- (14) Sedan 1996 verkar det som om de brasilianska myndigheterna har tendens både att med bristande öppenhet tillämpa handelsåtgärder som får hämmande effekter för vissa känsliga sektorer, och att anta övergripande lagar som i varje fall kan påverka importen negativt. Det stigande antalet undersökningsförfaranden som på grund av klagomål från europeiska exportörer inletts eller som kommer att inledas i enlighet med förordningen är ett tydligt tecken på en sådan utveckling.
- (15) Till följd av ett klagomål från Febeltex, belgiska textilförbundet, inledde kommissionen ett undersökningsförfarande i enlighet med förordningen den 27 februari 1998 ⁽²⁾. Detta förfarande avser det

⁽¹⁾ EGT C 197, 27.6.1997, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 63, 27.2.1998, s. 2.

icke-automatiska importlicenssystemet och det sätt på vilket systemet tillämpas genom i synnerhet obligatoriska betalningsvillkor och minimipriser vid import.

- (16) Trots att detta förfarande avser systemets effekter för vissa textilprodukter, handlar det dock om ett handelsbruk som liknar den praxis som avses i detta beslut. Därför kommer kommissionen, trots förfarandets avslutande, att fortsätta att bevaka den importlicensordning för stålplåt som faktiskt tillämpas i Brasilien.

E. Rekommendation

- (17) Undersökningsförfarandet avseende det brasilianska importlicensförfarandet för stålplåt bör därför avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det undersökningsförfarande avseende det brasilianska importlicensförfarandet för stålplåt som inleddes den 27 juni 1997 skall avslutas.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 6 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens beslut 1999/34/EG av den 9 december 1998 om närmare föreskrifter för genomförande av rådets direktiv 95/57/EG om insamling av statistisk information rörande turism

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 9 av den 15 januari 1999)

På omslagets andra sida i innehållsförteckningen och på sidan 23 under rubriken, skall det
i stället för: "1999/34/EG"
vara: "1999/35/EG".
